

Vægten her i Danmark bliver fuldstændig overensstemmende med, hvad der nu er indført i de fleste andre europæiske Lande. Det er, som sagt, herpaa, at Hovedvægten er bleven lagt fra Sundhedsautoriteternes Side, og jeg har ikke dristet mig til imod en saa kyndig Udtalelse af den Art at fastholde nogen anden Anstuelse. Det forekom mig, at den ærede Taler ogsaa gjorde et Par Indrømmelser, som ikke vare uden Betydning. Han sagde saaledes, at der, hvis der var en forskjellig Inddeling, vel kunde være Grund til det her fremkomne Forslag. Men det er jo netop Tingene, at der er en forskjellig Inddeling, idet Handelsvægten nemlig har Underafdelingerne Dvint og Ort, hvilke Underafdelinger man vil være fri for i Medicinalforholdene, idet den fulde Overensstemmelse mellem Ordningen i de Lande i Udlandet, hvor Gramsystemet er indført, og Danmark ellers ikke vil komme tilstede. Den ærede Taler indrømmede tillige paa Forhaand, at Hensynet til Udlandet ganske vist havde nogen Betydning; han meente imidlertid, at man dog skulde tage mere Hensyn til den Indflydelse, som Vægtsystemets Indretning kunde have paa Apothekernes Mellembærende med Befolkningen, altsaa egentlig talt — hvis jeg forstod ham ret — til den Indflydelse, som det kunde have paa det saakaldte Haandkøb ved Apothekerne. Jeg troer nu imidlertid ikke, at man er berettiget til at lade dette sidste Hensyn være det overveiende, eftersom Apothekernes Hovedforretning dog ganske vist er Dispensationen af Medicin. Jeg maa altsaa i Modsetning til den ærede Talers Ytringer ansee det foreliggende Lovforslag for at være hensigtsmæssigt og nødvendigt for at tilvejebringe en fuldstændig Lighed mellem Forholdene her i Kongeriget og i Udlandet, hvor Gramsystemet er indført, og jeg skal derfor i Modsetning til ham anbefale det høie Thing ikke at nægte Lovforslaget Fremme og Vedtagelse.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen. Sagens Overgang til 2den Behandling fattes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 43 Stemmer.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Udkast til Lov om Kjøbstadcommunerne's Styrelse m. v.

(Lovudkastet findes i Tillæg A., Sp. 993 ff.)

Talsen: Efter at have læst det foreliggende Lovudkast skal jeg for min Deel med stor Fornøielse bære det Ansvar, der, om ogsaa usfortjent, har været lagt paa mig og andre Landsthingsmænd, forat Kjøbstadcommunalloven ikke i forrige Session kom ud. Jeg troer, at det vil erkjendes, at det har været til Nytte, at denne Sag, der er af en saa overordentlig Vigtighed for hele Kjøbstadbefolkningen, har været Gjenstand for Overveielse ikke mindre hos Regjeringen end i Kjøbstæderne. At tilvejebringe en organisk Lov for disse Styrelse, indeholdende specielle Forvaltningsregler, som skulde passe paa Kjøbstæderne i Almindelighed, vil vistnok være et meget vanskeligt, maastee uoverkommeligt Arbejde. Jeg kan derfor ikke Andet end erkjende det for rigtigt og forstaaeligt, at den høitærede Indenrigsminister, som har villet opfylde de indtrængende og velbegrundede Ønsker, der fra flere Kjøbstæders Side ere fremkomne om, at Styrelsen centraliseres i Communalbestyrelsens Haand, og gjennem en virkelig Fastsættelse af Budgettet at opnaae en større Sikkerhed for Begrænsning af de aarlige Udgifter, og som har maattet gjøre den Erfaring, at det vil være uundgaaeligt, naar der skal foretages en Reform med Hensyn til disse Punkter, da at komme ind paa Spørgsmaalet om Organisation af selve Communalbestyrelsen, har indskrænket sig til at give et Grundlag for Kjøbstæderne's Styrelse, men overladt den nærmere Udvikling af Forvaltningsreglerne til de enkelte Kjøbstæder under Ministeriets Medvirkning. Jeg erkjender den Indsigt og paa sine Steder den Genialitet, hvormed Spørgsmaal, som have været meget omdebatterede, ere foreslaaede ordnede i dette Lovudkast, og om jeg ogsaa har været nogen Tvivl om, hvorvidt det i og for sig ikke maatte være rigtigst gjennem Loven at lade ved selve Grundlaget fremtræde den nødvendige Forskjellighed i Styrelsen af